747/06

Den 19. april 2006 blev i sag nr. 67.537:

xxxxxxx xx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx xx xx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har under henvisning til en af modparten fremlagt vidneerklæring anerkendt erstatningspligten over for modpartens forsikringsselskab.

Klagerens ægtefælle, der førte bilen på skadetidspunktet, har i skadeanmeldelsen redegjort for sagen således:

"Der er parkeringsbåse i begge sider af L.vej med parkering vinkelret på kørebanen.

Uheldet skete i forbindelse med udbakning fra båsene. Min modpart hævdede, at hun holdt helt stille og at det var mig, som bakkede ind i hendes bil. Hun henvendte sig til en dame, som kom gående på den modsatte side af vejen med ordene: 'Du så da, at jeg holdt helt stille og at det var mig, som blev påkørt ikke sandt?' Til trods for dette ledende spørgsmål svarede den pågældende ordret: 'Nej, det så jeg nu ikke; men jeg ved at forsikringsselskaberne har vanskeligt ved at afgøre skyldsspørgsmålet i den slags tilfælde.'

Min modpart fik alligevel dette 'vidne' til at give hende sit navn og telefonnummer. Jeg kan bare ikke forstå, hvad 'vidnet' skulle kunne bruges til, da hun jo netop lige havde udtalt, at hun ikke så det, som min modpart gerne ville have hende til at bevidne. Det skulle da lige være, hvis min modpart regnede med at kunne få hende overtalt til at ændre forklaring.

Uanset hvad min modpart og 'vidnet' måtte erklære, så er det en fysisk umulighed, at uheldet kunne være foregået sådan som hævdet af min modpart, for skaden på min bil er på siden af bilen. Hvis uheldet skulle være sket som hævdet af min modpart, måtte den nødvendigvis befinde sig bagpå; men det gør den ikke.

Min modpart pegede ned på bagenden af sin bil og sagde, at der var nogle ridser, som var forårsaget af uheldet. Jeg kan bare ikke forstå, hvordan der skulle kunne komme ridser lige netop der som en følge af sammenstødet. Ridser på baghjørnet muligvis; men slet ikke på midten.

Jeg mener, at jeg selv holdt helt stille i uheldsøjeblikket og var begyndt at skifte til 1ste gear, da sammenstødet skete, medens min modpart hævder, at det var hende, som holdt stille.

Efter min opfattelse vil en besigtigelse af placeringen af skaden på min kones bil påvise, at hændelsesforløbet kun kan være sådan, som jeg har beskrevet det.

Da jeg reserverede tid for reparation hos Suzuki-forhandleren og viste ham skaden og sagde, at ifølge min modpart skulle skaden være sket ved at jeg bakkede ind i hende lød hans kommentar ordret: 'Det ser noget mystisk ud' underforstået, at skaden ikke ville kunne befinde sig på siden, hvis det skulle være foregået på den måde, som min modpart hævder."

Modparten, som anmeldte skaden telefonisk, har forklaret følgende:

"Det er korrekt at der kom en dame gående på modsatte side, men hun kom selv over og spurgte om hun skulle vidne, fordi hun selv havde været i denne situation,

og spurgte om jeg ville have hendes navn og telefonnr., hvilket jeg selvfølgelig sagde ja til.

I forhold til skaden på min bil var der ikke kun tale om nogle ridser, men også en pæn bule på bagklappen, hvilket A. Auto kan bevidne.

H.L. 'mener' det vil sige at han ikke er sikker på at han holdt stille hvor jeg ved jeg holdt stille. Hvilket jeg i øvrigt også sagde til ham på uheldsstedet, men han tøvede.

Situationen er bare at vi begge startede med at bakke og jeg stoppede op efter 1 meter da jeg kunne se at han ville fortsætte hvilket han gjorde flot ind i min bil.

I forhold til H.L. kan han ikke forstå at der skulle være kommet ridser i midten af bilen måske fordi hans tegning ikke er korrekt.

Det var sådan at vi holdt over for hinanden, jeg bakker ligeud hvilken han også gør, men jeg stopper op da jeg kan se at han fortsætter.

H.L. fortsætter med at bakke, samtidig med at han, drejer på rattet, således hans bagende svinger mod venstre, derfor er der en smadret lygte på hans bil og en bule samt ridser i min bagklap, da han bakker skævt op i mig."

Af den af modparten fremlagte vidneerklæring fremgår bl.a.:

"Jeg kommer kørende på L.vej, og observerer skadelidtes bremselygter. Hun holder ganske lidt ude på vejen hvorefter at han fortsætter med at bakke ud (helt over i modsatte side af vejen).
Dette bevirker et sammenstød."

I skrivelse af 15/4 2005 til selskabet kommenterede klagerens ægtefælle bl.a. den af modparten fremlagte vidneerklæring, som han ikke fandt var i overensstemmelse med sandheden. Han meddelte endvidere sin undren over, at der ikke forelå en erklæring fra vidnet, som var kommet gående på nordsiden af L.vej.

I skrivelse af 13/5 2005 til klageren meddelte selskabet, at det ikke kunne se bort fra vidnets forklaring, hvorfor selskabet fastholdt sin afgørelse.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor ægtefællen nærmere har redegjort for sagen. Han har bl.a. anført:

> "Det tekniske bevis, blev fejet af bordet med bemærkningen: 'Der foreligger en vidneerklæring. Den vægtes højere end et teknisk bevis, og dersom sagen kommer for en dommer, vil en vidneerklæring også der lægges til grund for en afgørelse af skyldsspørgsmålet. Jeg fik nærmest opfattelsen af, at selv om skade så havde befundet sig på fronten af bilen eller på taget, så ville man stadig have ment det godtgjort, at jeg var bakket ind i min modpart, for der forelå jo en vidneforklaring, som bevidnede et sådant hændelsesforløb.
>
> Jeg må indrømme, at jeg unægteligt havde vanskeligt ved at forstå, at man sådan uden videre kunne feje et teknisk bevis til side; men udsigten til den dyre vej via retten uden meget stor sandsynlighed for at vinde sagen tiltalte mig ikke, så jeg forfulgte ikke sagen, selv om det harmede mig, at min modpart skulle slippe ad sted med en falsk vidneerklæring.
>
> Faktisk fik jeg den opfattelse, at det nok nærmest er risikofrit at vidne falsk i hvert fald ved banale færdselsuheld, for der er næppe ret mange, som har særlig lyst til at bruge tid og penge på at køre en sag, når udsigten til at vinde sagen tilsyneladende er nærmest ikke eksisterende."

I selskabets skrivelse af 14/9 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Der er uenighed om, hvem der bakkede på uheldstidspunktet, hvorfor modpartens selskab har rettet henvendelse til et vidne, der kom kørende på vejen.
>
> Vidnet har oplyst, at hun kom kørende på L.vej, og observerede modpartens bremselygter. Modparten holdt stille lidt ude på vejen, hvorefter klagers mand bakkede ud (helt over i modsatte side af vejen), og ramte modpartens bil.

I tilfælde hvor der er modstridende forklaringer til, hvem der bakkede og hvem der holdt stille, ligedeles ansvaret normalt - når der ingen uvildige vidner er - jf. kendelser: 64.316 og 65.016.

Modsat er det nævnets praksis, at - hvis der er et uvildigt vidne, der kan bekræfte, at den ene part holdt stille, da den anden bakkede - så pålægges den fulde skyld til den bakkende part jf. kendelser: 62.289 og 64.479.

Da der i denne sag er et vidne, der kan bekræfte, at modparten har holdt stille, da klagers mand bakkede ind i modpartens bil, har vi jf. Færdselsloven § 108, stk. 1 anerkendt erstatningspligten over for modpartens selskab."

Nævnet er forelagt de skitser, der er vedlagt sagen.

Nævnet udtaler:
Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forholdet til modpartens selskab afgøre skyldspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Nævnet har gennemgået sagen, herunder den fremlagte vidneerklæring og de fremlagte skitser, og kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet under henvisning til vidnets oplysninger har anerkendt ansvaret for den på modpartens bil anmeldte skade. Skadernes placering udelukker efter nævnets opfattelse ikke et begivenhedsforløb som anført af vidnet. Dette udelukker ikke, at klageren ved en selvstændig sag mod selskabet forsøger at opnå en anden afgørelse.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson